nostru... în el aţi primit toate bogăţiile cuvântului şi ale cunoaşterii lui Dumnezeu... astfel încât nu sunteţi lipsiţi de niciun dar, aşteptând arătarea Domnului nostru Isus Cristos. Aşteptând, la rândul nostru, arătarea Domnului nostru Isus Cristos care să ne lumineze, să ne umple de cunoaşterea lui Dumnezeu în vederea unei vieţi împlinite, ne însuşim îndemnurile date de către Mântuitorul tuturor ucenicilor săi: Vegheaţi, aşadar, căci nu ştiţi când va veni stăpânul casei; poate veni fie seara, fie la miezul nopţii, fie la cântatul cocoşului, fie dimineaţa. Nu cumva, venind pe neaşteptate, să vă găsească dormind!

Pr. Tarciziu Şerban

Calendarul săptămânii
29 noiembrie - 6 decembrie 2026

29	D	DUMINICA I DIN ADVENT (Anul B); Sf. Saturnin, ep. m.
30	L	Sf. Andrei, ap.
1	M	Ss. Florenţa, pustnică; Rudolf, pr. m.; Nahum, profet
2	M	Ss. Viviana, m.; Silveriu, pp. m.; Habacuc, profet
3	J	Ss. Francisc Xaveriu, pr. **; Sofonia, pofet
4	V	Ss. Ioan Damaschin, pr. înv. *; Varvara, fc. m.
5	S	Sf. Sava, abate
6	D	DUMINICA II DIN ADVENT; Sf. Nicolae, ep.

Gândul săptămânii

"Cea mai deplină şi mai tragică singurătate este cea a păcatului." (Fericitul Vladimir Ghika)

Foaia LITURGICĂ

29 noiembrie 2026 • DUMINICA I DIN ADVENT • Sf. Saturnin, ep. m.

LECTURA I
O, dacă ai rupe cerurile şi te-ai coborî!
Citire din cartea profetului Isaia 63,16b-17.19b; 64,2b-7

Tu, Doamne, eşti tatăl nostru; numele tău este "Răscumpărătorul nostru" din veşnicie. De ce, Doamne, ne-ai făcut să rătăcim de la căile tale şi ne-ai împietrit inima ca să nu se teamă de tine? Întoarce-te de dragul slujitorilor tăi, al triburilor moştenirii tale! O, dacă ai despica cerurile şi ai coborî! Munţii s-ar topi înaintea ta. Ai coborât şi, în faţa ta, munţii s-au cutremurat. Din veşnicie nu s-a auzit şi nu a ajuns la ureche, ochiul nu a văzut alt Dumnezeu, în afară de tine, ca să facă astfel de lucruri pentru cel care se încrede în el. Tu vii în întâmpinare celui care se bucură şi face dreptatea umblând pe căile tale şi aducându-şi aminte de tine. Iată, tu te-ai mâniat şi noi am păcătuit împotriva ta dintotdeauna. Oare vom mai fi mântuiţi? Noi toţi eram precum cel impur, toate faptele noastre de dreptate, ca o haină întinată; noi toţi ne veştejeam ca frunza, păcatele noastre ne spulberau ca vântul. Nu este cine să invoce numele tău, care să se ridice şi să se sprijine de tine, pentru că ţi-ai ascuns faţa de la noi şi ne-ai făcut să ne topim prin păcatele noastre. Acum, Doamne, tu eşti tatăl nostru; noi suntem lutul, iar tu, olarul. Noi toţi suntem lucrarea mâinii tale.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL
Ps 79(80),2ac şi 3b.15-16.18-19 (**R.**: 4)

R.: Dumnezeule, fă-ne să ne întoarcem, fă să strălucească faţa ta şi vom fi mântuiţi!

Păstor al lui Israel, ascultă,
tu, care şezi peste heruvimi, arată-te în strălucirea ta;
fă să se ridice puterea ta
şi vino să ne mântuieşti! **R.**

Foaia liturgică este un instrument liturgic pus la dispoziţie de Actualitatea Creştină, revista Arhidiecezei Romano-Catolice de Bucureşti / www.actualitatea-crestina.ro

Dumnezeule Sabaot, întoarce-te!
Priveşte din cer şi vezi, vizitează via aceasta.
Ocroteşte ceea ce a plantat dreapta ta
şi pe fiul omului, pe care l-ai întărit pentru tine! **R.**

Mâna ta să fie peste omul dreptei tale,
peste fiul omului, pe care l-ai întărit pentru tine.
Atunci nu ne vom mai abate de la tine,
tu ne vei da viaţă şi vom invoca numele tău. **R.**

LECTURA A II-A
Aşteptăm revelarea Domnului nostru Isus Cristos!
Citire din Scrisoarea întâi a sfântului apostol Paul către Corinteni 1,3-9

Fraţilor, har vouă şi pace de la Dumnezeu, Tatăl nostru, şi de la Domnul Isus Cristos! Îi mulţumesc Dumnezeului meu întotdeauna cu privire la voi, pentru harul lui Dumnezeu care v-a fost dat în Cristos Isus, pentru că în el aţi fost îmbogăţiţi în toate, în tot cuvântul şi în toată cunoaşterea. Astfel, mărturia lui Isus Cristos a fost întărită în voi, aşa încât să nu duceţi lipsă de niciun har în timp ce aşteptaţi revelarea Domnului nostru Isus Cristos, care vă va întări până la sfârşit ca să fiţi fără vină în ziua Domnului nostru Isus Cristos. Credincios este Dumnezeu de care aţi fost chemaţi la comuniunea cu Fiul său, Isus Cristos Domnul nostru.

Cuvântul Domnului

ACLAMAŢIE LA EVANGHELIE

Ps 84(85),8
(Aleluia) Arată-ne, Doamne, îndurarea ta şi dă-ne mântuirea ta! (Aleluia)

EVANGHELIA
Vegheaţi, căci nu ştiţi când vine stăpânul casei.
Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Marcu 13,33-37

În acel timp, Isus le-a spus discipolilor săi: "Aveţi grijă! Vegheaţi, pentru că nu ştiţi când va fi timpul! Aşa cum un om, plecând în călătorie, îşi lasă casa şi dă putere servitorilor săi, fiecăruia lucrarea lui, iar portarului i-a poruncit să vegheze; vegheaţi, aşadar, căci nu ştiţi când vine stăpânul casei: sau seara, sau la miezul nopţii, sau la cântatul cocoşului, sau în zori, ca nu cumva, venind pe neaşteptate, să vă găsească dormind! Iar ceea ce vă spun vouă o spun tuturor: Vegheaţi!"

Cuvântul Domnului

***

Timpul Adventului pe care îl începem în această duminică este purtătorul unei promisiuni pe care Dumnezeu o face omenirii oropsite (abătute). În această primă duminică lectura luată din cartea profetului Isaia se face ecoul umanităţii ajunsă în derivă. Având pretenţia de a-şi croi singur existenţa şi viaţa, omul ajunge, mai devreme sau mai târziu, să constate eşecul acestui demers: Toţi eram ca necuraţii şi toate faptele noastre bune erau ca un veşmânt pătat. Toţi am căzut ca frunzele uscate şi fărădelegile noastre ne-au spulberat ca vântul.
Cine are, însă, curajul să-şi recunoască vina? În timpul lui Isaia au existat oameni care au recunoscut cu sinceritate că situaţia jalnică în care se află se datora abandonării lui Dumnezeu, a ignorării voinţei Lui: Nimeni nu cheamă numele tău, nimeni nu se trezeşte ca să-şi caute sprijinul în tine. De aceea ţi-ai ascuns faţa de la noi şi ne-ai lăsat să pierim sub povara fărădelegilor noastre. Mai mult, profetul, în numele contemporanilor săi, ajunge să recunoască cât de aproape este Domnul de cei care îl caută şi care voiesc să-i împlinească voinţa: Tu mergi în întâmpinarea celor care săvârşesc cu bucurie faptele dreptăţii şi îşi aduc aminte de tine, mergând pe căile tale. De aceea se întreabă: Iată, tu te-ai mâniat pentru că am păcătuit; vom suferi veşnic, sau putem fi mântuiţi? În acest moment se naşte actul de credinţă prin care cei oropsiţi se ataşează de Dumnezeu ca de un Tată, ştiind bine că El îi va ajuta să iasă din această stare: Tu, Doamne, eşti Tatăl nostru, răscumpărătorul nostru... O, dacă ai sfâşia cerurile şi ai coborî! Munţii s-ar topi în faţa ta... Niciodată nu s-a auzit vorbindu-se, iar ochiul nu a văzut vreodată pe vreun alt dumnezeu afară de tine, care să facă asemenea lucruri pentru cei care se încred în el. Un act similar de credinţă şi de speranţă transpare şi din cuvintele psalmistului: Păstor al lui Israel care ne călăuzeşti, ia aminte... întoarce-te spre noi... Mâna ta să fie peste omul ocrotit de tine... Atunci nu ne vom mai îndepărta de tine, tu ne vei da viaţă şi numele tău îl vom chema Or, lectura a doua a acestei duminici răspunde acestor aşteptări, devenite acte de credinţă, asigurându-ne că: Credincios este Dumnezeu, care v-a chemat la împărtăşirea cu Fiul său Isus Cristos, Domnul